

ת"פ (כפר סבא) 23-02-18025 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-
סבא נ' גدعון הלפרין

ת"פ (כפר-סבא) 18025-02-23 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נ' גدعון הלפרינשטיין כפר-סבא
ת"פ (כפר-סבא) 18025-02-23 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא

T 2 1

גדרון הלפרין

בון מאפטן פון

[11.11.2024]

כבוד השופט אב

ע"י ב"כ עו"ד גיא פלנטר

ג'נ'ר ד'ו

עוזר ברכות בעז

עמ' 1 ליתר בערך

Digitized by srujanika@gmail.com

תשל"ז-1977. על

המבנה בו מתגורר ה

שנתפסה על ידי ה

לנאמן, ובתגובה ר

שחאחוין וסנטר ו

? מלחתולה הוא

כטיזן ברכישת ערים

תְּלִימָדָה

אדם בלחין. ואולב

על פי הראיות יתכ

להכ"ד); ולענין הא

עובדות מעבר לספר

שרשראות גרכיה

3. לאחר מכן ברכ

Digitized by srujanika@gmail.com

卷之三

רשות לעומק

4. מטען הנאשם

1 tiny

מר יוסי שהרבן סיפר שהוא גמלאי של כוחות הבטחון, מדריך ירי וסטודנט למשפטים. את הנאשם מכיר מזה כ-10 שנים מפגשים חברתיים של אופנוגענים, הוא נפגש עמו פעמיים בשבוע, והנאשם חבר טוב, בחור אמיתי, מוקצע, איש משפחה ותמיד ירתרם לעזרת חבר (גע/1).

מר רן כרמל, חוקר פרטי, העיד שמכיר את הנאשם מזה 6 שנים, הוא חבר קרוב והם מנהלים מפגשים ושיחות על בסיס שבועי. לדבריו, הנאשם אדם אחראי ורציני, שומר חוק ומכבד כל אדם. הנאשם הוא אדם שניתן לשומר עליו בעת צרה. הוא מעורב בקהילה ונרתם לשיער לנזקקים. לדבריו, הנאשם חוש הומור והוא מתחבר בקלות עם הסובבים אותו (גע/2).

מר עידן מורד, מנהל לקוחות בחברת היי-טק ומנהל קהילות חברותיה בהתקנות, העיד שהנאשם חבר יולדות, אדם אכפתי שאפשר לשתף אותו בעת צרה ותמיד נרתם לעזרה. מר מורד עצמו נזקק לעזרה מהנאשם עת עבר איורע רפואי והנאשם היה שם בשביlico ותמרק בשיקומו (גע/3).

טיועני ב"כ הצדדים 5. ב"כ המאשימה, הפנתה לערבים החברתיים המוגנים בעירה אותה ביצעה הנאשם ולמידת הפגיעה בהם. לדבריה, הנאשם בחר לנ��וט באלים פיזיות כלפי המתלוון, עמו אין לו היכרות מוקדמת, אך משומם העובדה שלטעמו המתלוון וחבריו הקימו רעש בלובי הבניין בו התגורר. לדברי התובעת על הנאשם להבין ולהפנים את חומרת מעשייו ושלם מהירות עונשי בגנים, כשל בית המשפט להבהיר מסר ברור מה דעתו על אלימות שמופנית כלפי הזולת בגין עני של מה בך. לדבריה, הנאשם נעדר עבר פלילי, ואולם נוכחות היעדר נתילת אחירות מצד עיל המעשה בגין הורשע, יש לגוזר עליו מאסר על תנאי מרתייע לצד פיזיו לנפגע העירה.

6. ב"כ הנאשם בטיעוני הכתובים (גע/13) ובהשלמת טיעון בעל-פה, טען שמדובר באירוע ספונטאני, קצר, פתאומי, שהתרחש תוך כדי סערת רגשות רבה של כלל המעורבים, ועל כן, לא מדובר במעשה תקיפה מתוכנן. גם אופי התקיפה, אשר לא גרמה לחבלה ושבגינה המתלוון לא נדרש לטיפול רפואי, היא ברף הנמוך של עבירות האלים. טען שחלוף הזמן (שנתיים וחצי) ושמיעת הריאות אינם יכולים להזקק לחובת הנאשם, שכן הנאשם, לבסוף, זוכה מעבירות איוםים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, ועל כן, בחרתו להנעל הוכחות היהת מוצדקת. טען שהנאשם כבן 39, נעדר עבר פלילי, ולאחר שימוש הריאות ובעקבות דיוון שהתנהל בהסתמת הצדדים מחוץ לפרוטוקול, הוציא לו על ידי ראש שלוחה התייעות להודות בעבודות בהן הורשע לבסוף בהכרעת הדיון, והתיק נגדו יסגר בהתאם, ואולם הנאשם עמד על חפותו ודחה את ההצעה.

עוד נטען שבהתאם לסעיף 67(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אם הוועמד הנאשם לדין לאחר שהוצע לו הסדר מותנה, לא יבקש התובע להטיל עליו עונש של מאסר בפועל, אלא אם כן הובא לתובע מידע חדש. בנסיבות אלה, יש לקחת בחשבון את עינוי הדיון הקשה שנגרם לנائب שענונה כבده ריחפה מעל ראשו והוא היה נתון לסיכון בהרשעה בעבירות חמורות יותר.

הסניגור הפנה לנטיותיו האישיות של הנאשם, וביניהן מצבם הרפואי שלו ושל אשתו, למכתב המלצהamusikan ופעולת התנדבות שմבצע (נע/13, עמ' 5; נע/6-נע/10).

ב"כ הנאשם הפנה לשני התנאים המctrbutim שנקבעו בפסקיקה להימנוות מהרשעה וטען שהם מתקיימים בעניינו. לעניין התנאי הראשון, שעניינו חומרת העבירה ונטיותיה, טען שמדובר בעבירה של תקיפה סתם ברף נמוך שלא הייתה מתוכננת ולא הסבה כל נזק; לעניין התנאי השני, שעניינו הוכחת נזק קונקרטי שייגרם לשיקומו של הנאשם ותעסוקתו, הודה הסניגור ש"נכון - אין בדי הנאשם להציג פגיעה קונקרטית ודאית כتوزאה מהרשעה פלילית, יחד עם זאת בשים לב לכל נטיות הפרשה זו, ניתן להפעיל את אותה מקובלית כוחות עליה דובר בפסקיקה ולהסתפק בפגיעה כללית יותר" (נע/13, עמ' 13). בלשון רפה נתען שבבעברו עבד הנאשם כמאבטח חמוץ והרשעה תחשום אותו מלעוסוק באבטחה בעtid.

ב"כ הנאשם הפנה לדף מידע של משטרת ישראל מהאינטרנט לפיו משנת 2017 ועד היום נסגרו 5,919 תיקים בהסדר מותנה, בעבירה של תקיפה סתם. עוד הפנה לטלטת פסיקה המכילה כ-20 פסקין דין במסגרתם בוטלה הרשעותם של הנאים, אף כאשרו לאחר ניהול הטענות. בעיקר הפנה [לרע"פ 4675/20](#) תמס נ' מדינת ישראל (28.7.20), שם הורשעה הנאשמה בבית משפט השלום בעבירה של תקיפה סתם וחוייבת להחתום על התcheinות ל查明 עברייה. בית המשפט המחויז קיבל בחלקו את ערעורה של הנאשם, בהסתמכת המדינה "המתישבת עם תחושת הצדקה", ובוטלה הרשותה בדיין. בקשה רשות שהגישה הנאשם במסגרתה עתרה לזיוכה נוכח הגנת "זוטי דברים" וה"גנה מן הצדקה" נדחתה. ב"כ הנאשם הפנה לעובדה שגם מקרה הוצע לנאשם שהתיק נגודה י"סGER בהסדר מותנה, אך היא סירבה, ועובדה זו הייתה חלק משיקולי המआימה להסכים לbijtol הרשותה בבית המשפט המחויז.

לפייך, עתר ב"כ הנאשם להורות על bijtol הרשותו בדיין ולהזכיר בפיו ובחתימה על התcheinות להימנע מעבירה. דין והכרעה 7. אין חולק אודות הערכים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצע הנאשם, שעניינים שמירה על שלומו ובטחונו של המתלוון; שמירה על שלמות חייו של המתלוון; מניעת פגיעה באוטונומיה של המתלוון על גופו; ומונעת התלקחות אירוע אלים בשל עניין פועל, אירוע שעלול להסלים ולהתגלל לאלימות חמורה יותר, בעלת פוטנציאלי סיכון גבוהה. 8. מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים במקרים זה אמם אינה גבוהה מאוד או ממשמעותית, אך גם אינה נמוכה, ודי שaina נושקת להגנת "זוטי דברים", ואין להקל בה ראש כל ועיקר, זאת כנלמד מניסיונות ביצוע העבירה, כמפורט להלן.

אכן, האירוע לא היה מתוכנן מצדו של הנאשם; מדובר באירוע ספונטאני, קצר וחד פומי; כמו כן, התקיפה לא נעשתה באמצעות כל תקיפה, לא הסבה למתלוון נזק והוא לא נדרש לטיפול רפואי.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהיבטי החומרה שאפיינו את האירוע - הנאשם איבד משלוות רוחו עוד כשהמתן למעלית בקומת החניה, כאשר המתلون וחבריו השתו בהזמנת המעלית וביציאה ממנה, ועל כן הנאשם "נאלו" לעלות לlobe במדרגות; הנאשם היה טעון כלפי החברה והעיר לה על רוש שהקימה, לכארה, בלובי בשעתليلת מאוחרת; המתلون כלל לא התגירה בנאשם; למעשה, לו היה הנאשם ממתיון בסבלנות מספר שניות, החברה הייתה עוזבת את המקום, שכן היא הייתה כבר בדרך לכיוון היציאה מהלובי; ואולם, הנאשם בחוץ "לחנן" את המתلون ולנקוט כלפי בעליונות; הוא נגע אליו, תפס אותו בידו, לאחר מכן בבטנו, המתلون נצמד ל Körper שמאחורי, ואז הנאשם סטר למתلون בלחיו בחזקה; נקל לשער את סערת הרגשות בה היה נתון המתلون באותו שניות, ואת המבוכה ששחש נוכח הסטירה המצלצת שקיבל מהנאשם בפני חבריו.

9. בנסיבות אלה, אני קובע שמתthem העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר, לצד רכבי ענישה נלוים.

10. יאמר שנוכח הנסיבות שאין קשרות בביטוי העבריות, כמפורט להלן, סבירתי שיש למוקם את עונשו של הנאשם מעט מעל לתחיתת מתחם העונש ההולם וشكול לגוזר עליו תקופת מאסר קצרה לרישי בעבודות שירות, ואולם, נכון עדותה של המאשימה לעונש אמצעי מלעותן כן, שהרי לא בנקודה ישם עצמו בית המשפט יותר קיטיגור מהקטיגור, ולא בנקודה ייחמיר בענישה חרף עתירה מקילה של המאשימה.

אין מקום לבטל הרשעה

11. אף אם יצא מהנחה שהմבחן הראשון שנקבע בפסקה לשקלית צעד חריג ונדריר של הימנענות מהרשעה מתקיים במקרה שלפני, דהיינו שזכורת העבריה ונסיבותיה יכולות "לסייע" צעד של הימנענות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים, הרי שעדיין עניינו של הנאשם אינו יכול את המבחן השני, שעניינו הוכח נזק קונקרטי לשיקומו או לתעסוקתו.

יעין בסעיף 5.5.1 לחוצה העסקה האישית של הנאשם (נע/11) מעלה שנראה שהנאשם אינו עומד בסכנת פיטורים או שלילת פיצויי פיטורים, שכן אלה עומדים על הפרק רק במידה והנאשם "ביצע עבירה פלילית הקשורה לעובדה או עבירה שיש עמה קלון או עבירה שאינה הולמת את תפkid". להזכיר, הנאשם עובד כ-IT Help desk and system�בד חברת NOVIDEA זכור, גם ההגנה הסכימה שלא הוכח במקרה דין נזק קונקרטי שלול לעבודה, ואף אין היא נשאת עמה קלון. והעלתה אפשרות דחויה שהנאשם, בעתיד, יהיה מעוניין לשוב ולבוד כמabitח חמוש. אף שאפשרות זו תיאורטיבית ורוחוקה, נראה שעדיין יכולם שהנאשם לא ישוב לעסוק בעבודה המצריכה החזקה של כל'יריה, זאת נוכח התנהלותה הנאשם באירוע מושא כתוב האישום.

12. נראה שגם גם בנסיבות האחרים שהعلاה הסניגור כדי להצדיק נקיטה בצד חרג של הימנענות מהרשעה. אכן, לאחר שמייעת פרשת התביעה, ביום 16.1.24 (עמ' 40) התקיים בהסכמה הצדדים דין מוחץ לפרוטוקול, במהלךו שיקף בית המשפט לצדים את המרכיבות בריאות והציג לסייע את התקיק בהסדר שיכלול עבירה של תקיפה סתם כלפי המתلون, כפי שלבסוף הורשע הנאשם בהכרעת הדין המונומקט.

אין לבית המשפט ידיעה אם אכן המאשימה הציעה להגנה סגירתה התקיק בהסדר מותנה בעבירה זו, ואולם, אף אם עשתה כן, הרי שהיא סירב להצעה ובחירה להמשיך ב审理ה בניהול ההוכחות. זו כמובן זכותו, ואולם, הוא העמיד עצמו בסיכון להרשעה מלאה, או למצער, להרשעה חלקלית, כפי שakan קרה בסופו של יום. והרי ההיסטוריה משופעת בדוגמאות של נאשמים שבחרו לדחות הצעה לסתירת תיק בהסדר מותנה, או הצעה להסדר טיעון הכלול הרשעה בעבירה קלה ונענשה מכך, ובסופו של יום מצאו עצם מושעים, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות חמורות יותר וועודדים בכך עונישה מכובדה. הכל ענן של ניהול סיכון וסיכויים ועל הנאים, אדם חכם ובוגר המזог עלי-ידי עורר-דין, לשאת בתוצאות בחירותיו.

בטיעוני הגנה לעונש נרמז לחוסר תום לב מצד התביעה שלאחר ששמעה העורות בית המשפט לגבי סיכויי הרשעה בעבירות האויומים והתקיפה הגורמת חבלה של ממש, ולאחר סירוב הנאים לסתירת התקיק בהסדר מותנה, התעקשה על הרשעה בכלל העבירות ולא תיקנה את כתוב האישום כפי הצעת בית המשפט. אין ידי לקבל טענה זו, שכן זכותה של המאשימה להמשיך ולהחזיק בעמדה לפיה קיימ סיכוי סביר להרשעה בכלל העבירות, ועובדת שבסתופו של יום נקבע בהכרעת הדין שיש הרושם הכללי הוא שבנסיבות גבואה הייתה אינטראקציה כלשהי בין הנאים לבין אקדחו במהלך האירוע" (פסקה 23 להכ"ד), כך שעדמתה לא הייתה מופרcta או בלתי סבירה באופן קיצוני בנסיבות העניין. זאת ועוד, ב"כ הנאים הפנה לסעיף 67א' לחוק סדר הדין פלילי, לפיו כאשר מוצע לנאים הסדר מותנה והוא מסרב, התביעה מנועה מלטען לעונש מאסר בפועל במסגרת התקיק פלילי שהגישה נגדו. עוד ביקש ללמידה מעוני תם הנ"ל, שם הסכימה המאשימה, במסגרת הליך הערעור, לבטל את הרשעתה של הנאים בדין. ואולם, גם כאן, עיון בפסק הדין מלמד שאין הנדון דומה לראייה. באותו מקרה מדובר בנאשנת קשיישה, ניצולות שואה, ללא עבר פלילי, אשר העameda לדין בגין עבירה של תקיפה סתם, לאחר שכנה סבר שהוא עומדת מאחוריו דו"ח חינה שקיבלה. הוא עקר תמרור חניה השיר לה, אשת השכן הגיעה לבית הנאשנת, התפתחה ביניהן ויכוח קולני והנאשנת סטרה לה. בעקבות זאת, איימו השכן ובנו על הנאשנת שיפגעו בה, תוך שkilלו אותה נמרצות, מתוך כוונה להפחידה ולהקניתה.

באוטו מקרה, הוכנו גם טוויות כתבי אישום נגד השכן ובנו, אך נוכח אופי העבירות הוצע לנאשנת, לשכן ולבנו הסדר מותנה, אשר ימנע את הצורך בניהול הליך פלילי בעניינים. בעוד השכן והבן הסכימו, הנאשנת סירבה, כך שהוגש כתב אישום והתנהל הליך פלילי רק בעניינה.

כאמור, לאחר שהורשעה במינויים לה והיא חוותה בחתימה על התהייבות, ערעורה לבית המשפט המחויז התקבל, בהסכמה המאשימה, אותה מצא בית המשפט כ"מתישבת עם תחשות הצדקה". בקשה רשות ערעור שהגישה נדחתה, אך בית המשפט העליון מצא להעיר כי "ההחלטה על העמדת המבוקשת לדין פלילי בעניין, מוקשית בענייני". זאת, בשים לב לניסיבות האירוע, ובמה סערת הרגשותה בה הייתה נתונה המבוקשת בשל צעקות וגידפים שהושמעו כלפיה, עקיירת תמרור החניה שלה ונטילת הטלפון הנידי שלה בכוח על ידי השכן, כעולה מעדותם בבית משפט השלום... והיעדר נזק גופני שנגרם למחלונות; כמו גם לנוכח נסיבותה האישיות של המבוקשת - קשיישה ניצולות שואה, ללא עבר פלילי, אשר לא נשקפת ממנה סכנה כלשהי לביטחון הציבור".
בעניינו, המתلون כלל לא הקנית את הנאים, התגרה בו או תקף אותו עבור לתקיפתו על ידי הנאים; לא עמדה על הפרק כל אפשרות להעמידו לדין פלילי, וממילא לא הוצע לו הסדר מותנה; ולנאים הוצע (אם הוצע) הסדר מותנה בשלב מאוחר, בעת שמייעת הראיות, והנאים, כאמור, סירב לכך.

13. נימוק נוסף התומך בדוחית הבקשה לביטול הרשעה הוא העובדה שהנאשם לא נוטל כל אחריות על מעשיו, מכחיש מכל וכל שביצע כל עבירה כלפי המתלוון וממליא אינו מגלה כל אמפתיה כלפי (גהפוך הוא, הוא טוען שהמתלוון העיליל עליו עלילת שווה). אכן, הודהה ונטיילת אחריות אינם קriterיוונים הכרחיים שבצדיהם לא ניתן לנתקות בצעד של הימנעות מהרשעה, ואולם מדובר בקריטריונים מוחשיים וחשובים שיש בהם כדי להצביע, בראש ובראשונה, על סיכוי שיקום וחזרה למOTP, שכן כיצד ניתן לדבר על שיקום ועל הכרה בפסול שבהתנהבות אם הנאשם עצמו לא מכיר בפגיעה שהסביר, בבעיתיות שבהתנהבותו ואינו מגלה כלפי, לכל הפלחות, תחילתה של נטיילת אחריות.
14. לאור האמור לעיל, אני דוחה את בקשת ההגנה להורות על ביטול הרשעה בדיון.
15. הנאשם בן 40, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, לו זו הסתבכוותו הראשונה והיחידה עם החוק, יציב תעסוקתית, חבריו העידו על אופיו הטוב. לפיכך, כאמור, לא אחמיר עמו מעבר לעתורת התביעה, אף שיתכן שראויה היה לשקלול לעשות כן.
16. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיהים, שלא יעבדו כל עבירות אלימות, לרבות איוםים.
ב. פיצוי למתלוון (עת/1) בסך 2,500 ₪ לתשלום עד ליום 1.1.25.
- זכות ערעור לבית המשפט המחויז מרכז בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, יי' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, בנסיבות ב"כ המאשימה, עו"ד מיה רייכמן, הנאשם ובא-כוחו.